

Ο ἍΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
ΛΗΓΓΙΚΟΥ

ΙΕΡΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΜΨΑΚΟΥ

 Ἅγιος Παρθένιος ἐπίσκοπος Λαμψάκου ὁ θαυματουργός, ἤκμασεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐνδόξου καὶ Ἁγίου Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου (318 μ.Χ.). δὲν ἔτυχεν μεγάλης παιδείας, οὔτε ἀφῆκεν σπουδαῖα συγγράμματα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ μεγάλο χάρισμα ποῦ εἶχεν ἦτο ἡ φλογερὴ πίστις στὸν Χριστὸν καὶ ἡ μεγάλη ταπεινότης, ὥστε αὐτὲς οἱ ἀρετὲς του εἶναν αἰτία νὰ ἀξιωθῆ ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. Ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς τοῦ ἔδωκεν τὴν χάριν νὰ διώκῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα, νὰ ἀνασταίῃ νεκρούς, νὰ διώκῃ τὰς μαντείας καὶ γοητείας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ διαφυλάττῃ τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν ἰοβόλον νόσον τοῦ καρκίνου. Προσέφερεν στὸν κόσμον αὐτὸν τὰ πάντα διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ βοήθειαν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην του τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους, μεγάλην δὲ χάριν καὶ εὐλογίαν λαμβάνουν ὅσοι τιμοῦν καὶ πανηγυρίζουν τὸν θαυματοφόρον τοῦτον Ἅγιον, κομίζοντες ἐξ αὐτοῦ τῆς δωρεᾶς τὰ ἴαματα. Ἡ ἐκκλησία μας γεραίρουσα τὸν Ἅγιον μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑμνων ψάλλει καὶ τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

 λλησπόντου τὸ κλέος καὶ Λαμψάκου τὸν Πρόεδρον, Παρθένιον τὸν μέγαν Ἱεράρχην τιμήσωμεν· θαυμάτων γὰρ πηγάζει δωρεάς, καὶ παύει ἀσθενείας χαλεπὰς, καὶ καρκίνου ἀπαλλάττει τῆς συνοχῆς, τοὺς εὐλαβῶς κραυγάζοντας· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἴαματα.

Ἐκδίδεται ὑπὸ
Ἀρχιμανδρίτου π. Δωροθέου Θεμιλῆ
Καθηγουμένου

βίος, θαύματα, θαυμαστικά ἱερά
ἀκοιχία, θαυματοποιός κανών,
λαοερισμοί καὶ ἐγκώμια μετὰ εὐδικίας
ἀκοιχίας ἀγαθῶν καὶ πινῶν εὐχῶν
τῶ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν

ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ἐπισκόπος Λαμπάκης

Ἰ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ

ἡ μνήμη τῆς ζ' Φεβρουαρίου.

ἔβδιδεται ὑπὸ Ἀρχιμ. Δωροθέου Θεμετῆ
καθηγμένῳ καὶ προσκυνητῶ Π. Ζ. Τ.

ἈΘΗΝΑΙ
ἌΠΟΣ'

Ἐργῶν Παράκλητικός εἰς,
 ὃν ἐν Φίσις πᾶτέρα ἡμῶν Πατρὸς
 Νιὸ ἠπίσιμω Ὀλιμῆκῳ ὄν ἠμμητῆρο

Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ἃ τὸ Θεὸς
 Κύριος καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρος, πλουσίαν χάριν παρ' αὐτοῦ
 ἐκομίσω, τοῦ ἐνεργεῖν παράδοξα Παρθένιε· ὅθεν ταῖς πρεσβεί-
 αις σου, πολυτρόπων κινδύνων, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δαι-
 μόνων ματίας, φύλαττε Πάτερ ἅπαντας ἡμᾶς, τοὺς σέ μεσίτην, πρὸς
 Κύριον ἔχοντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀν-
 άξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐβρύσατο,
 ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
 Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παν-
 τοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. καὶ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Παθῶν Παρθένιε ἡμᾶς ρῦσαι. Γερασίου».

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Παθῶν ἀνηκέστων ταῖς προσβολαῖς, θλιβόμενος Πάτερ, τῇ θερ-
 μῇ σου ἐπισκοπῇ, προστρέχω δεόμενος ρυσθῆναι, τῆς χαλεπῆς
 με Παρθένιε θλίψεως.

Ἐγγέλων συνόμιλος γεγονώς, δαιμόνων κακίας, καὶ ἀπάσης ἐπι-
 βουλῆς, ἡμᾶς ἀνωτέρους διατῆρει, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρ-
 θένιε Ὅσιε.

Σεράπευσον Πάτερ ὡς συμπαθῆς, ἡμῶν τὴν ὀδύνην, τὴν συνέχουσαν τὴν ζωὴν, ἡμῶν Ἱεράρχα καὶ εἰρήνην, αἶτει ἡμῖν καὶ πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοδοκίον.

Ως Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ πάντων προστάτις, Θεοτόκε Χριστιανῶν, προστάτευε πάντοτε Παρθένε, τῶν ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντων σοι.

Ῥοδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μοσημάτων ποικίλων, καὶ χαλεπῶν θλίψεων, ὥσπερ ἐλυτρώσω θεόφρον, τοὺς προσιόντας σοι, οὕτως ἀπάλλαξον, πάσης ἀνάγκης καὶ λύπης, Ἁγίε Παρθένιε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Μὴ ὁ λόγος σου ὤφθη, ὡς ἀληθῶς Ὅσιε, φλέγων τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη, δυνάμει κρείττονι· ἔθεν κατάφλεξον, τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν ὕλην, ἀνδραξί Παρθένιε, τῆς προστασίας σου.

Περίτρεπτον τεῖχος, καὶ ἀβραγῆς ἐρεισμα, καὶ καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, καὶ περιστάσεσι, γενοῦ Παρθένιε, τοῖς ὀλοτρόπῳ καρδίᾳ σπεύδουσιν ἐκάστοτε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοδοκίον.

Πάβδος ὤφθης ἁγία, ἄνθος Χριστὸν φέρουσα, ὥσπερ Ἡσαίας προέφη, Ἁγίῳ Πνεύματι, Κόρη Πανύμνητε· διὸ τῇ σῇ εὐωδίᾳ, τὸ δυσῶδες σκέδασον, τῆς διανοίας μου.

Πιάσωσον θαυματουργέ Ἱεράρχα πάσης ἀνάγκης, καὶ μανίας τοῦ πονηροῦ πολεμήτορες, τοὺς σὲ τιμῶντας Παρθένιε θεοφόρε.

Πίβλεψον ἐν εὐμενεῖᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάδισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Λαμψάκου ποιμὴν, ἐδείχθης ἐνθεώτατος, καὶ πάντας σοφέ, ἐξ-ἐπλήξας τοῖς θαύμασι· καὶ νῦν Πάτερ προίστασο, τῶν θερμῶς προσιόντων τῇ σκέπῃ σου, καὶ τὸν Σωτῆρα δυσώπει αἰεὶ, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εἴαν χάριν δεξάμενος, οἷάπερ θεράπων Χριστοῦ θερμότατος, ἀπαλλάττειν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Πάτερ μὴ ἐλλίπης πάσης θλίψεως.

Πωδύνων κακώσεων, λύτρωσαι Παρθένιε τῇ πρεσβείᾳ σου, τοὺς προστάτην καὶ μεσίτην σε, κεκτημένους Πάτερ πρὸς τὸν Κύριον.

Νεκρωθέντας ὡς ἡγειρας, τῇ ζωοποιῶ ἐντεύξει σου Ὅσιε, οὕτω ζώωσον Παρθένιε, νεκρωθεῖσαν Πάτερ τὴν καρδίαν μου.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν πανάγαθον, ὃν ἀκαταλήπτως Κόρη ἐκύησας, καθικέτευε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν ἄρεσιν.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Χοντες τῇ σὴν, προστασίαν οὐ προούμεθα, τῶν δαιμόνων καθ' ἡμῶν τὰς προσβολὰς· διὰ τοῦτό σοι προστρέχομεν Παρθένιε.

Στραψας ὡς φῶς, καὶ ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου, διαλύεις τὴν σκοτόμαιναν αἰεί, τῶν παθῶν ἡμῶν Παρθένιε πανθαύμαστε.

Μέγας ἀρωγός, ἀνεδείχθης ἡμῶν Ἅγιε· διὰ τοῦτο σοῦ θεόμεθα θερμῶς· Ἐξελοῦ ἡμᾶς στενώσεων καὶ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Χραντε Ἄγνη, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ἐξελοῦ ἡμᾶς παντοίων πειρασμῶν, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φιλάγαθος.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Πωμάτων, ἴασαι Πάτερ τοὺς πόνους, τῶν πρὸς σέ μετὰ σπουδῆς προσιόντων, καὶ τῶν ψυχῶν ἀθυμίας τὸ βάρος, τὸ καταθλίβον ἡμᾶς ἐπικούφισον, Παρθένιε θαυματουργέ, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον.

Πυσθῆναι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ κακουργίας, καὶ ἀπάσης ἀπειλῆς καὶ μανίας, καὶ πικροτάτων ἡμᾶς συμπτωμάτων, Χριστὸν δυσώπει παμμάκαρ Παρθένιε· ὅτι μεγίστην πρὸς αὐτόν, παρρησίαν πλουτεῖς ἱερώτατε.

πάρχων, Θεοειδής Ἱεράρχης, ἀνεδείχθης τῶν πασχόντων προστάτης, καὶ θλιβομένων θερμὸς ἀντιλήπτωρ, καὶ ἐλατήρ τῶν δαιμόνων Παρθένιε· διὸ τῆς σῆς δίδου ἡμῖν, ἀρωγῆς καθ' ἐκάστην τὰς χάριτας.

Θεοτοκίον.

ἐ πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις, καὶ βοήθειαν Παρθένε πλουτοῦντες, πάσης ἀνάγκης ἐν βίῳ καὶ ζάλης, τῇ χάριτί σου ταχέως λυτρούμεθα, Θεοκυῆτορ Μαριάμ· διὰ τοῦτο αἰεὶ σέ δοξάζομεν.

ιάσωσον θαυματουργέ Ἱεράρχα πάσης ἀνάγκης, καὶ μανίας τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος, τοὺς σέ τιμῶντας Παρθένιε Θεοφόρε.

χραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παφρήσιαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

οῖς τῶν θαυμάτων σου Πάτερ πυρσεύμασιν, ἀποδιώκεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν καὶ ῥῶσιν καὶ χάριν οὐράνιον, καὶ εὐφροσύνην παρέχεις Παρθένιε, ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου τιμῶσί σε.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Κύμασιν ἐκόσμησας, τὴν σὴν ζωὴν Ἱεράρχα, καὶ πολλοὺς διέσωσας, λύμης τοῦ ἀλάστορος ὡς φιλάγαθος· δαψιλῶς πᾶσι γάρ, νέμεις τὰς ἰάσεις· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα. Ἰασαὶ Ἄγιε, τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὴν κατῆφειαν, καὶ ἄχθος τὸ τῶν θλίψεων, θᾶπτον ἀφ' ἡμῶν διασκέδασον, εἰρήνην παρέχων, ἡμῖν καὶ εὐφροσύνην ἀληθῆ, Πάτερ παμμάρκα Παρθένιε, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καθάρτων πνευμάτων, ὡς καθεῖλες παμμάρκα πᾶσαν τὴν δύναμιν, οὕτω τῆς ἐπηρείας, αὐτῶν τῆς ὀλεθρίου, ἀσινεῖς διαφύλαττε, Παρθένιε θαυμαστέ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Κλασμόν ἡμῖν αἰτεῖ, καὶ δεινῶν συντριμμάτων τὴν ἐπανόρθωσιν, καὶ βίου εὐπραγίαν, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν, ἐκ Θεοῦ Πάτερ Ὅσιε, τοῖς προσιοῦσιν ἀεὶ, τῇ σῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ.

Κεωργεῖν μετανοίας, τοὺς καρπούς με ἐνίσχυσον Πάτερ Ὅσιε, ὡς ἀν τῆς ἀμαρτίας, ἐκφύγω τὴν ἀπάτην, καὶ ζωῆς τύχῳ κρείττονος, Παρθένιε ἱερέ, διὰ τῶν πρεσβειῶν σου.

Θεοτοκίον.

Κν ἀγκάλαις κρατοῦσα, ὡσπερ νήπιον Κόρη τὸν ἀπερίληπτον, χειρῶν με τοῦ Βελίαρ, ἀπάλλαξον ἐν τάχει, καὶ Θεῷ με οἰκείωσαι, δι' ἐναρέτου ζωῆς, Παρθένιε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Κύσαί με Πάτερ, τῆς τοῦ ἐχθροῦ δυναστείας, καὶ καταύγασον φωτὶ τῆς μετανοίας, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, Παρθένιε ψυχὴν μου.

Κπό σκανδάλων, καὶ μαγγανείας καὶ πλάνης, διαφύλαττε Παρθένιε ἀτρώτους, τοὺς ἐπιζητοῦντας, τὴν σὴν ἐπιστάσιαν.

ωματικῶν με, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων, τήρει ἄτρωτον Παρθένη παμμάκαρ, ὁ καρκίνου πάθος, τῷ λόγῳ θεραπεύσας.

Θεοτοκίον.

ασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, δεινοῖς πάθεσι καὶ πλείσταις ἀμαρτίαις, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ 9'. Κυρίως Θεοτόκον.

εγίστων θαυμασίων, αὐτουργὸς ὑπάρχων, μὴ διαλίπης παρέχειν ἐκάστοτε, ἐνὶ ἐκάστῳ Παρθένη τὰ αἰτήματα.

θεῖος τῆς Λαμφάκου, καὶ κλεινὸς ποιμάντων, θαυματουργέ Ἱεράρχα Παρθένη, ὑπὲρ ἡμῶν τὴν Τριάδα αἰεὶ ἰκέτευε.

πίστου νῦν τῷ θρόνῳ, παρεστῶς παμμάκαρ, ἰκετηρίους ἀπαύστως προσάγαγε, ὑπὲρ ἀπάντων δεήσεις τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

πέρτερον τὸν νοῦν μου, δείξον τῶν γηίνων, ὡς ὑπερτέρα ἀπάσης τῆς κτίσεως, Θεοκυῆτορ Παρθένη ἵνα δοξάζω σε.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

αίροις τῆς Λαμφάκου θεῖος πυρσός, ὁ καταपुरσεύων, ἐν τοῖς θαύμασι πᾶσαν γῆν χαίροις ὁ διώκων, παιδῶν καὶ νοσημάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ζόφον, Πάτερ Παρθένη.

εῖος ἀνεδείχθης Ἀρχιερέυς, λαμπρότητι βίου, διαλάμπων ἀπὸ παιδός, καὶ τοῖς θαύμασί σου, πολλοὺς εὐεργετήσας, ἀξίως ἐδοξάσθης, Πάτερ Παρθένη.

ῦσαι μαγγανείας τῆς χαλεπῆς, καὶ πάσης μαγείας, ἐνεργεῖα τῆ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἄτρωτον τήρει, ἡμῶν τὸν βίον Πάτερ, ἐκ πάσης ἐπηρείας, τοῦ παναλάστορος.

όσους θεραπεύεις ὀδυνηράς, καὶ καρκίνου πάθος, ἰατάμενος συμπαθῶς, δίδου ἡμῖν ῥῶσιν, ἐν βίῳ καὶ υγείαν, Παρθένη παμμάκαρ, τῇ ἀντιλήψει σου.

αίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καὶ Ἀρχιερέων, ἐγκαλλώπισμα ἱερὸν χαίροις τῶν θαυμάτων, ἡ πολυχεύμων κρήνη, Παρθένη παμμάκαρ, ἡμῶν βοήθεια.

Μή ἐλλίπης Πάτερ ἐκδυσωπεῖν, τὸν πάντων Δεσπότην, τοῦ διδόναι ἡμῖν αἰεὶ, ἄφεςιν πταισμάτων, καὶ πᾶσαν εὐπραγίαν, Παρθένιε παμμάκαρ, ὡς συμπαθέστατος.

Μᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς
καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τὸ ἕξις:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σείος Ἱεράρχης πεφηνώς, καὶ θαυμάτων πλήθει ἐμπρέψας, Πάτερ Παρθένιε, πάσης περιστάσεως, καὶ ἀλγηδόνης πικρᾶς, καὶ δαιμόνων κακώσεως, καὶ δολοπλοκίας, καὶ μαγείας λύτρωσαι, τοὺς προσιόντας σοι ἔχεις γὰρ πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν ὀλων, ἐκπληροῦν ἀπάντων τὰ αἰτήματα.

Ἐσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

